DETEKTÍVNA KANCELÁRIA č. 2

JØRN LIER HORST
HANS JØRGEN SANDNES

OPERÁCIA HARABURDÁK

Z nórčiny preložila
Zuzana Demjánová

premedia

Ďalšie prípady Detektívnej kancelárie č. 2

Operácia Búrkové mračno
Operácia Muž v čiernom
Operácia Západ slnka
Operácia Narcis
Operácia Letný ostrov
Operácia Bronzový chlapec
Operácia Vietor
Operácia Igelitka
Operácia Cirkus
Operácia Prízrak
Operácia Pirát
Operácia Múmia
Operácia Lodný vrak

Jørn Lier Horst: Operácia Haraburdák
Prvé vydanie

Z nórskeho originálu *Operasjon Skrotnisse* preložila Zuzana Demjánová.
Vyšlo vo vydavateľstve Premedia, Bratislava 2026, ako jeho 387. publikácia,
štrnásty diel série Detektívna agentúra č. 2, určené pre deti od 6 do 9 rokov.
Tlač Nikara, s.r.o., Krupina
Copyright © Jørn Lier Horst 2018
Illustrations copyright © Hans Jørgen Sandnes 2018
Translation © Zuzana Demjánová, 2026
Slovak edition © Vydavateľstvo Premedia, 2026
Published by agreement with Salomonsson Agency

ISBN 978-80-8242-527-0

OBSAH

1	Balík	7
2	Vlámanie	13
3	Haraburdy	19
4	Podozrivý	29
5	Škriatkovia	36
6	Rybár	43
7	Mŕtve muchy	50
8	Obchod	55
9	Neviditeľný plán	64
10	V úkryte	72
11	Reklama	81
12	Odhalenie	87
	Osmov doslov	98

DETEKTÍVNA KANCELÁRIA č. 2

TIRIL

- pravdepodobne najdrsnejšie dievča v Riečanoch. Nebojí sa konať, keď všetci ostatní váhajú. Vynaliezavá, športový typ, vie, kde hľadať informácie.

OLIVER

- bystrý detektív, len čo je pravda. Vidí, čo iní nevidia. Rád sa dobre naje. Hĺbavý typ. Technicky zameraný. Pohotový, má rád dobrodružstvo.

OSMO

– pravý stopovací pes, má nos na záhady.

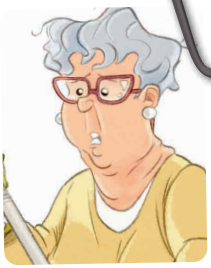

POLINA POLÍČKOVÁ

– pani, ktorá sa rada stará o svoju záhradu, ale nemá čas spraviť si poriadok vo svojich haraburdách.

VIDAR SKALA

– mrzutý vodič autobusu, ktorý by bol najradšej, keby mu všetci dali svätý pokoj.

NILSENOVO STAROŽITNÍCTVO

– obchod bradatého pána, ktorý predáva staré použité veci. Hovoria mu aj Haraburdár Nilsen.

MIRIAM ALAMSENOVÁ

– zábudlivá pani, ktorá verí na škriatkov.

MARTIN MEDZERÁK

– starší pán, ktorý rád rybárči. Jeho veľká pivnica je plná harabúrd.

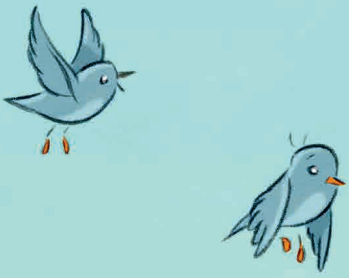

Kapitola 1

BALÍK

Oliver stál pri poštovej schránke a strhával papier z balíka, ktorý mu prišiel. Boli v ňom dve fixky a baterka.

„S týmto si môžeme písať tajné odkazy," povedal.

Osmo sa rozbehol za zdrapom baliaceho papiera, ktorý odvial vietor. Chvost mal vztýčený nahor.

„Ako to?" spýtala sa Tiril.

„V týchto fixkách je neviditeľný atrament," vysvetlil Oliver a zdvihol ich. „Prečítať sa dá iba pod ultrafialovým svetlom,"

dodal a zapol baterku. Sklíčko baterky zmodrelo, ale žiadne svetlo z nej nevychádzalo.

„Nefunguje,“ povedala Tiril.

Oliver baterku otočil a prezrel si ju.

„Ale funguje. Len to svetlo nie je vidieť,“ povedal.

Tiril sa zasmiala.

„Naletel si,“ povedala. „Neviditeľný atrament a neviditeľné svetlo.“

„Je to pravda,“ namietol. „Ultrafialové lúče sú ako lúče v mikrovlnke. Tie tiež nevidíš.“

Odkrútil vrchnák z jednej fixky a niečo napísal na zdrap baliaceho papiera. Potom naň posvietil.

Na papieri sa rozžiarila dvojka.

„Paráda, nie?“ povedal Oliver. „Potme to vidno ešte lepšie.“

„Ale ako to funguje?“

„Vo fixke je zvláštna látka, ktorá sa rozžiari, keď na ňu dopadnú ultrafialové lúče.“

„A načo nám to bude?“ spýtala sa Tiril.

„Veď som ti to povedal,“ vysvetľoval Oliver. „Budeme si písať tajné odkazy.“

„Aké odkazy?“ zaujímalo Tiril. „Nemôžeme si jednoducho posielať esemesky ako vždy? Veď ich aj tak nikto iný nečíta.“

„Alebo môžeme odhaľovať falošné peniaze,“ pokračoval Oliver. „Rovnaká látka je aj v bankovkách. Posvietime na ne a zistíme, či sú pravé alebo falošné. Takúto baterku by mal mať každý detektív.“

„Bola drahá?“ spýtala sa Tiril.

Oliver si začal čarbať fixkou po ruke.

„Dvesto korún,“ odpovedal. „Pozri! Píše na všetko.“

Zdvihol ruku. Tiril sa obzrela po Osmovi. Stál kúsok od nich a práve dožul baliaci papier.

„Osmo!“ zavolala.

Osmo ju nepočúval. Vztýčil chvost a pozoroval, čo sa deje na druhej strane ulice.

Tiril s Oliverom k nemu podišli. Na dvore náprotivného domu stálo policajné auto.

„Odlož tie svoje neviditeľné vecičky,“ zašepkala Tiril. „Niečo sa stalo.“

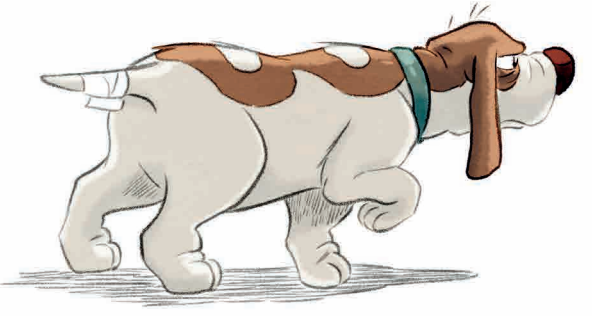

Kapitola 2
VLÁMANIE

Slnko sa odrážalo v zadnom skle policajného auta. Oliver si rukou zaclonil oči, aby lepšie videl.

„Sú u Poliny Políčkovej," povedal. „Tej panej, čo predáva lístky v kine. Dúfam, že sa nestalo nič vážne."

Prešli cez ulicu a zastali pri bránke.

Pani Políčková stála s policajtom pred záhradným domčekom. Okolo neho boli kôpky pohrabaného lístia z jabloní.

„Včera tam ešte boli, a teraz sú preč," začuli pani Políčkovú.